

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 135. Et conuenientia testomia non erant. v. 56.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ma aliqua iudiciali palliate laborant: pugionem iam paratum gerebant, sed pallium quærebant, sub quo fessirent.

Discipuli tui, & veritas infinita, non debent esse ex genere hominum illorum, qui diligunt vanitatem & quærunt mendacium, ideo hunc versum indies cantant sibi & Ecclesiæ in completorio. Horrere quippe debent omne, quod non convenit veritati, sicut mortem & infernum: & veritatis decorem amare sicut animas suas. Quapropter in omnibus verbis & factis suis debent fugere vigilantissime vanam ostentationem, & fictionem earum rerum, quæ reuera tales non sunt. Schola tua simplex, casta & sincera longissime recedit à consuetudine filiorum Adam, qui cum Dij non sint, conantur apparere sicut Dij, & continuo vitæ mendacio seducere proximos suos. Et quidem si de veritate verbotum loquar Domine, serui tui cautissime debent loqui, ne verba sint contra mentem, in qua est sedes rationis, seu luminis tui super nos signati: debent profiteri semper veritatem tuam ante reges & præsides morique potius, quam proferre vnum mendacium, quantumvis officiosum, ita docet sancta tua Schola Domine, contra huius Iudaici concilij praxin, Huic proposito seruit, vt parce loquantur, qui diligunt veracitatem, quia in multiloquio non deerit peccatum.

§. 135. *Et convenientia testimonia non erant. v. 56.*

Admirabile quiddam notatur & insinuat ab Euangelista nostro; hoc loco: nempe principium Ethicum & Politicum, omnibus Iudicibus terrarum valde proficuum. Et quod quæso illud? Hoc: Quod nullus mendax hactenus potuit reperiri, qui tam artificiose potuerit mentiri, & fingere vt in proprio sermone suo non potuerit deprehendi quod mentiretur. Idcirco præfecti Quæstionum & torquendorum reorum, solent reos diuersis vicibus & diuersis quæstionibus prius explicari, vt explorent an mendaces sint incarcerati. Hinc, quia falsa fictaque erant, quæ contra Christum afferebantur, ipsi mendaces sese prædebant, apud ipsos Iudices, qui amabant mendacium, & quærebant illud. Sed tam artificiosum quærebant, quam artificiose fieri non potest neque ab homine, neque à Diabolo acutissimo spiritu. Hoc est quod Christus de falsis Prophetis dicebat: ex fructibus eorum cognoscetis eos: nempe si bene expenderitis verba falforum inuenietis in eis semper contradictionem, malam cohærentiam ex. gr. Reformati nostri dicunt, SS. imagines sunt prohibitæ in sac. litteris: quando quærit prudens Catholicus, vbi? reponit acatholicus: quia non sunt in Scripturis memoratæ, Ecce mendacium: est prohibitum in Sc. S. & non est mentio. &c. Multi quærunt sextus iuris vel sententias Doctorum & Casu-

starum, aut aduocatos ad iustitiæ suæ, & aliorum peccatorum defensionem vel potius palliationem, sed hi experiuntur etiam in sua mente, quod non sunt conuenientia testimonia.

Libera ergo Domine animam meam à labijs iniquis & à lingua dolosa. Quid enim, ô anima mea, tibi dari mali vel addi potest ad linguam dolosam? O Iesu Omnipotens, intenderunt quidem peccatores arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittarent in obscuro, te rectum corde: sed non proualerunt in iniquitatibus suis, in mendacijs suis, deprehendebant se ipsos & iudicabant: hoc non consonat. Gratia igitur tibi, Domine redemptor noster, auxiliator noster, & adiutor fortis in tribulationibus, quod sagitta inimicorum tuorum retrorsum iuerint, se laeserint, te exaltarint, tuamque innocentiam comprobarint: perge dulcis Iesu, sic hæreticorum huius temporis mendacia contra Ecclesiam confundere, sicuti tunc confundisti fallorum testimonium figmenta contra te. fiant sicuti falsi testes, contra Susannam locuti mendacium: imò iam tum sic confusi sunt, dixerunt enim Ecclesiam tuam adulterasse, interrogati sunt quo Anno? & ecce dixit, vnus illo, alius alio tempore, & non erunt conuenientia testimonia eorum.

§. 136. Et quidam surgentes falsum testimonium ferebant aduersas:
eum. v. 57.

Lepidum negotium, Quando extraneæ concilij personæ, ad mendandum adhibita, non satis acutè mentiti fuerunt, zelosiores de concilio personæ, quæ iam auditis omnibus aliorum figmentis, distillauerant ex quinta essentia mendaciorum, contra omne ius & æquum ipsa met, relicta sede iudicum, collocarunt se inter accusatores, stando. Lepidum dico hoc negotium, quia pro se confundendis, non potuissent aliquid magis ridiculum inceptare. Sed hæc est hora hominum & potestas tenebrarum. Ista concilium vidit, fecit, & acquieuit. Bene Christi Innocentiæ, bene nobis Christianis.

Discite obsecro, vel ex hoc vno Christiani, quam malum sit si se homo non liberet à suis passionibus. Ecce qualem rem isti tanti viri faciunt ad confusionem suam, produnt se apertè, quod sint partiales, sint accusatores, non autem æqui iudices. Caue igitur, ô homo, caue passiones, si vis retinere honorem & reputationem.

§. 137. Dicentes: quoniam nos audiimus eum dicentem: Ego dissoluam templum hoc manu factum, & post triduum aliud non manu factum adificabo. v. 58.

Audiamus, quid iam ipsi mendaciorum Distillatores, ipsi Iudices p. ol.